

Ennakkoratkaisukysymys

Onko suhteellisuusperiaatetta, joka on vahvistettu SEU 5 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 52 artiklan 1 kohdassa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 15, 16 ja 17 artiklan sekä SEUT 28 ja SEUT 56 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä taksipalveluista ja ajoneuvojen vuokraamisesta kuljettajineen 27.4.1995 annetussa Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen asetuksessa vahvistetun kaltaiselle sääntelylle, kun tämä ymmärretään siten, että käsitettä ”taksipalvelut” on sovellettava myös palkkiotta toimiviin yksityisiin kuljettajiin, jotka tarjoavat ridesharingia (kimppakuljetuksia) siten, että he ottavat vastaan kuljetustilauksia, joita heille tarjotaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden yritysten Uber BV ym:iden tarjoaman software-sovelluksen välityksin?

⁽¹⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 8.10.2015 – Elda Otero Ramos v. Servizo Galego de Saúde ja Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Asia C-531/15)

(2015/C 429/14)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Elda Otero Ramos

Vastapuolet: Servizo Galego de Saúde ja Instituto Nacional de la Seguridad Social

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko 22.3.2007 annetun Espanjan tasa-arvolain 3/2007, jolla toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/85/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohta on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, 26 §:n 4 momentissa, luettuna yhdessä sen 3 momentin kanssa, tarkoitettuun imetyssajan riskitilanteeseen soveltaa miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY ⁽²⁾ (uudelleenlaadittu toisinto) 19 artiklassa tarkoitettuja todistustaakkaa koskevia sääntöjä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko seikkoina, joiden perusteella voidaan olettaa kyseessä olevan direktiivin 19 artiklassa tarkoitettu välitön tai välillinen syrjintä, pitää sitä, että työskentelystä ensiapupoliklinikan sairaanhoitajana aiheutuu imetykselle riskejä, jotka on näytetty toteen sen ensiapupoliklinikan, jossa kyseinen työntekijä työskentelee, johtajana toimivan lääkärin antamalla perustellulla lausunnolla?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko sitä, että toimen, jossa työntekijä suorittaa työtehtäviään, on ilmoitettu kuuluvan niihin toimiin, jotka mainitaan yrityksen – työntekijöiden edustajia kuultuaan – laatimassa luettelossa toimina, joista ei aiheudu riskiä, ja sitä, että työntekijä on kyseisen sairaalan ennalta ehkäisevän terveydenhuollon osaston työterveysriskien ehkäisyn yksikön antamassa lääkärinlausunnossa todettu työkykyiseksi, ilman että mainituissa asiakirjoissa eritellään, kuinka tällaisiin toteamuksiin on päädytty, pitää joka tapauksessa ja kiistatta seikkoina, jotka osoittavat, ettei 19 artiklassa tarkoitettua tasa-arvoisen kohtelun periaatetta ole loukattu?

- 4) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja kolmanteen kysymykseen kieltävästi, kummalla osapuolista – kantajana olevalla työntekijällä vai vastaajana olevalla työnantajalla – on silloin, kun työstä on todettu aiheutuvan riskejä äidille tai lapselle, jota hän imettää, direktiivin 2006/54/EY 19 artiklan mukaan todistustaakka sen osoittamiseksi, 1) että työehtojen tai -ajan mukauttaminen ei ole mahdollista tai että työolot voivat mukauttamisesta huolimatta vaikuttaa haitallisesti raskaana olevan tai imettävän työntekijän terveyteen (direktiivin 92/85/ETY 5 artiklan 2 kohdan täytäntöön panemiseksi annetun Espanjan työturvallisuuslain 26 §:n 2 momentti, luettuna yhdessä sen 4 momentin kanssa), ja 2) että työntekijän siirtäminen toiseen tehtävään ei ole teknisesti tai objektiivisesti katsoen mahdollista tai sitä ei voida perusteltujen syiden vuoksi kohtuudella vaatia (direktiivin 92/85/ETY 5 artiklan 3 kohdan täytäntöön panemiseksi annetun työturvallisuuslain 26 §:n 3 momentti, luettuna yhdessä sen 4 momentin kanssa)?

⁽¹⁾ EYVL L 348, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 204, s. 23.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Zaragoza (Espanja) on esittänyt 9.10.2015 – Eurosaneamientos S.L., Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano ja UTE PTR Acciona Infraestructuras S.A. v. ArcelorMittal Zaragoza S.A.

(Asia C-532/15)

(2015/C 429/15)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Zaragoza

Pääasian asianosaiset

Hakijat: Eurosaneamientos S.L., Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano ja UTE PTR Acciona Infraestructuras S.A.

Vastapuoli: ArcelorMittal Zaragoza S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko valtion antama oikeussääntö, jonka mukaan valtio harjoittaa valvontaa oikeudenkäyntiasiamiesten palkkioita vahvistettaessa ilmoittamalla asetuksella näiden palkkioiden täsmällisen ja sitovasti määritetyn määrän ja antamalla lainkäyttöelinten tehtäväksi erityisesti tapauksessa, joka koskee velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, valvoa niitä jälkikäteen kussakin yksittäistapauksessa palkkioita vahvistettaessa, vaikka tämä valvonta rajoittuu ainoastaan sen tarkistamiseen, että palkkiotaulukkoa noudatetaan tiukasti, eikä poikkeustapauksissa ole mahdollista poiketa perustellulla päätöksellä palkkiotaulukossa asetetuista rajoista, yhdenmukainen [SEU] 4 artiklan 3 kohdan ja SEUT 101 artiklan kanssa?
- 2) Onko sen vuoksi, että unionin tuomioistuin on rajannut palveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin ⁽¹⁾ [4] ja [15] artiklan käsitteitä "yleistä etua koskevat pakottavat syyt", "oikeasuhteisuus" ja "välttämättömyys", jäsenvaltioiden tuomioistuinten mahdollista katsoa tilanteessa, jossa valtio on säännellyt palveluista suoritettavien maksujen vahvistamista ja jossa täytäntöönpanosäännöksen puuttuessa on konkludenttisesti todettu olevan kyse yleistä etua koskevasta pakottavasta syytä, vaikka vertailu unionin oikeuskäytännön kanssa ei tue sitä, että konkreettisesti yksittäistapauksessa on olemassa rajoitus, joka ei ole yleisen edun mukainen, ja siten jättää soveltamatta tai kohtuullistaa oikeudenkäyntiasiamiesten palkkioita sääntelevää oikeussääntöä?